

SENTINȚA CIVILĂ NR.1659

Ședința publică din 12 martie 2013

Președinte:

Grefier :

S-a luat în examinare, în vederea pronunțării, acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Xxx în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Administrația

Finanțelor Publice a Municipiului Arad, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal nu se prezintă nimeni.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care, se constată că susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 26.02.2013, care face parte din prezenta hotărâre.

T r i b u n a l u l

Constată că prin acțiunea înregistrată la această instanță la data de 09.06.2011, în rejudecare, reclamantul Xxx a cerut în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, anularea deciziei privind soluționarea contestației nr. xxx/06.08.2009 emisă de către DGFP Arad și anularea deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. xxx/20.03.2009 emisă de AFP Arad, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii, arată că prin actul de impunere contestat au fost calculate nelegal în sarcina subsemnatului accesorii în sumă totală de 15.918 lei. Decizia contestată este lovită de nulitate în temeiul art. 43 alin. 3 Cod procedură fiscală. O decizie de impunere care nu are în conținutul său altceva decât mai multe decizii de impunere distincte nu poate fi considerată legea. Decizia contestată nu conține un temei juridic, componentele unui act administrativ fiscal. Referitor la excepția prescripției dreptului de a stabili obligații fiscale pentru accesoriile calculate la creanțele scadente până în anul 2003 inclusiv arată că potrivit art. 91 alin. 1 și 2 Cod procedură fiscală dreptul de a stabili obligațiile fiscale se prescrie în termen de 5 ani începând cu prima zi a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală. Astfel cu rezultă din conținutul actelor de control, pentru deciziile nr. xxx - yyy, respectiv nr. zzz - yyy/19.03.2009, obligațiile principale la care au fost calculate accesoriile au avut scadența în anii 2001 - 2003, situație în care

termenul de prescripție pentru stabilirea majorărilor aferente respectivelor obligații a început să curgă cel mai târziu în data de 01.01.2004, situație în care era împlinit la începutul anului 2009. În decizia de soluționare a contestației se face referire la întreruperea prescripției printr-un act de executare. Actele de executare despre care se face vorbire nu au nici o legătură cu creanțele principale indicate prin decizia de accesorii, deci nu aveau cum să întrerupă prescripția în ceea ce le privește. Mai mult, actul de executare poate să întrerupă cel mult dreptul de a cere executarea silită, nicidecum dreptul de a stabili obligații fiscale. În ceea ce privește fondul cauzei, arată că plățile efectuate de el acopereau la data respectivă toate obligațiile principale stabilite prin decizii de impunere ce i-au fost comunicate. În aceeași decizie nu se arată în concret care creanțe au fost considerate ca fiind stinse și motivul pentru care au fost înlăturate prin respectivele plăți și obligații accesorii, cu încălcarea prevederilor art. 169 alin.2 Cod procedură fiscală. Unele decizii stabilesc diferențe în minus, situație în care decizia privind accesoriile este vădit nelegală.

În drept a mai invocat prevederile art. 218 Cod procedură fiscală.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad a solicitat, prin întâmpinare, respingerea acțiunii ca netemeinică și nelegală.

În motivare, a arătat că art. 43 alin.3 din OG nr. 92/2003 republicată nu are legătură cu prima apărare a reclamantului. Privitor la excepția prescripției dreptului de a stabili obligații fiscale pentru accesoriile calculate la obligațiile fiscale scadente până în anul 2003 inclusiv arată că prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. xxx/20.03.2009 au fost calculate în sarcina reclamantului majorări de întârziere în sumă totală de 15.918 lei pentru neplata la termenul legal a impozitului pe veniturile din profesii libere și comerciale cu scadențe cuprinse între 15.03.2001 - 15.09.2007. Prin deciziile nr. xxx - aaa emise de AFP Arad la data de 20.03.2009 au fost calculate majorări de întârziere pentru neplata la termenele legale de plată a debitelor reprezentând impozit pe veniturile din profesii libere și comerciale, fiecare decizie cuprinzând documentul prin care s-au individualizat sumele de plată cu scadențele de plată aferente, perioada pentru care au fost calculate majorările de întârziere, debitul care nu a fost achitat de petent în termenul legal de plată și pentru care s-au calculat accesoriile, numărul de zile și cota de clacul a majorărilor de întârziere precum și cuantumul majorărilor de întârziere calculate prin decizia respectivă. Decizia nr. xxx/20.03.2009 a fost întocmită după ce decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .../15.10.2007 emisă prin aplicație informatică de către AFP Arad a fost revocată pe cale administrativă de către organul emitent. A invocat art. 24, art. 91 și art. 92 din O.G. nr. 92/2003 republicată. Dispozițiile OG nr. 92/2003 republicată se completează cu cele ale art. 16 lit. c din Decretul nr. 167/1958. Astfel termenul de prescripție a dreptului organelor de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale accesorii debitelor din anul 2001 începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală. - respectiv 1 ianuarie 2001 și se împlinește la data de 31.12.2006. Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că împotriva petentului a fost începută

executarea silită în cursul anului 2006 prin somația nr. .../ 14.09.2006 și titlurile executorii nr. și nr. din 14.09.2006, termenul de prescripție de 5 ani fiind întrerupt astfel încât dreptul organelor de inspecție de a stabili accesorii nu era prescris la data emiterii deciziei nr. xxx/20.03.2009. În cauză sunt incidente dispozițiile referitoare la stabilirea plăților anticipate de impozit prevăzute la art. 82 din Legea nr. 571/2003. Deși reclamantului i-au fost comunicate deciziile de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit emise pentru fiecare an fiscal, acesta nu a respectat obligația legală instituită de art. 82 din Codul fiscal, aceea de a efectua plăți anticipate cu titlu de impozit, conform legii, respectiv la termenele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 decembrie, ale fiecărui an fiscal. S-a făcut aplicațiunea art. 119 (1) și art. 120 (1) și (7) din OG nr. 92/2003. A achitat până la data de 28.11.2007 debitele în sumă totală de 60.000 lei din care 51.501 lei reprezentând debitele la sursa 51 - venituri din profesii libere și comerciale, sumă care stinge debitele scadente până la data de 17.03.2003 și 8,499 lei reprezentând debite la sursa 63 - regularizări, sumă care stinge debitele scadente până la data de 04.11.2003, însă pentru neplata la termenul legal a debitelor principale, de natura plăților anticipate cu titlu de impozit sau a celor de natura regularizărilor de impozit pe venit, reclamantul datorează majorări de întârziere.

Pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad a solicitat prin întâmpinare respingerea, ca netemeinică și nelegală, a acțiunii.

În motivarea întâmpinării, arată că în ceea ce privește cererea referitor la decizia de soluționare a contestației nr. .../06.08.2009 invocă lipsa calității procesuale pasive a Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad, organul competent fiind în această situație Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, care soluționează cererile contribuabililor referitoare la contestații împotriva actelor administrativ fiscale. Referitor la cererea de anulare a deciziei nr. xxx/20.03.2009, solicită respingerea cererii ca netemeinică și nelegală întrucât art. 43 alin. 3 din Codul de procedură fiscală nu constituie un temei legal în sprijinul afirmațiilor sale privind forma actului atacat. Aceste debite sunt generate de depunerea de către contribuabil a declarațiilor de impunere anuale conform art. 85, pct. 1 (a) și care în esență este asimilată unei decizii de impunere și produce efectele unei înștiințări de plată, conform art. 86, pct. 4. Calculul referitor la plata cu întârziere a obligațiilor fiscale s-a făcut în temeiul art. 88 lit. c și art. 119 din OG nr. 92/2003 - republicată, sunt evidențiate, tipul de venit - venituri din profesii libere, perioada la care s-au calculat, iar la finalul documentului se arată că acesta potrivit art. 110 din OG nr. 92/2003 - republicată este titlu de creanță (ope legis), împotriva lui se poate face contestație în termenul legal. În ceea ce privește excepția prescripției dreptului de a stabili obligații fiscale pentru accesoriile calculate la obligații fiscale scadente până în anul 2003, arată că, prin deciziile nr. - aaa emise de AFP Arad la 20.03.2009, au fost calculate majorări de întârziere pentru neplata la termenele legale de plată a debitelor reprezentând impozit pe venituri din profesii libere, fiecare decizie cuprinzând documentul prin care s-a individualizat suma de plată, cu scadențele aferente, perioada pentru care au fost calculate, debitul care

nu a fost achitat în termenul legal, numărul de zile și cota majorărilor de întârziere, totalizând cuantumul majorărilor calculate prin decizie. Decizia nr. xxx/20.03.2009 a fost întocmită după ce decizia referitoare la obligații accesorii nr. .../ 15.10.2007 a fost anulată pe cale administrativă de către organul emitent. Prescripția dreptului organelor fiscale de a stabili obligații de plată la bugetul general consolidat al statului este reglementată legal în economia art. 24, 91, 92 Cod procedură fiscală, precum și Decretul nr. 167/1958. Astfel, pentru debitele aferente anului 2001 prescripția operează de la 01.01.2002, termenul de 5 ani se împlinea la data de 31.12.2006. împotriva contestatorului a fost începută executarea silită în cursul anului 2006, prin somația nr. .../14.09.2006 și titlurile executorii nr. și nr. din 14.09.2006, termenul de prescripție de 5 ani fiind întrerupt, situație în care organelor fiscale de a stabili accesorii nu este prescris, el operează de plin drept, conform art. 16 din Decret nr. 167/1958.

Pe fondul cauzei, referitor la susținerile contestatorului că ar fi făcut plăți care depășesc toate deciziile de impunere însumate, arată că nerespectându-se de către contribuabil termenele scadente de plată deși deciziile de impunere pentru plăți anticipate i-au fost comunicate legal, și anume plata obligațiilor la 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 decembrie, organele fiscale făcând aplicarea prevederilor art. 119 (1) și 120 (1) și (7) Cod procedură fiscală au calculat majorări de întârziere de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, lucru de altfel știut de către contribuabil. Reclamantul nu și-a achitat niciodată la termenele scadente obligațiile fiscale, mai mult s-a folosit abuziv de drepturile sale procesuale, astfel a făcut contestații la executare și contestații la acte administrativ fiscale în mai multe dosare: nr. xxx/ 2007, nr. xxx/2009, nr. xxxx/2007, nr. xxx/2008, nr. xxx/2008, nr. xxx/2009, nr. xxx/2009, situație în care consideră că se impune aplicarea art. 108 din Codul de procedură civilă pentru abuz de drept conform art. 732 din cod.

în drept invocă art. 115, 108, 723 Cod procedură civilă, art. 24, 85, 86, 88, 91, 92, 119, 120 Cod procedură fiscală, și art. 16 din Legea nr. 167/1958.

Din probele administrate în cauză, tribunalul reține următoarele:

Prin Decizia nr. xxx/20.03.2009 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale s-au stabilit obligații accesorii în sarcina reclamantului fiecare majorare de întârziere determinată, stabilite la data de 10.10.2007 în cuantum de 15918 lei.

În cuprinsul deciziei sunt amintite:

- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/31.08.2001 cu scadența la 15.03.2001 pentru prima creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;

- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/31.08.2001 cu scadența la 15.06.2001 pentru a doua creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;

- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. 230100404220/31.08.2001 cu scadența la 15.09.2001 pentru a treia creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. 230100404220/31.08.2001 cu scadența la 15.12.2001 pentm a patra creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/22.05.2002 cu scadența la 15.03.2002 pentm a cincia creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/22.05.2002 cu scadența la 15.06.2002 pentm a șasea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/22.05.2002 cu scadența la 16.09.2002 pentm a șaptea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/22.05.2002 cu scadența la 15.12.2002 pentm a opta creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/05.06.2003 cu scadența la 17.03.2003 pentm prima creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/16.10.2001 fără indicarea scadenței pentm a noua creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/01.09.2003 fără indicarea scadenței pentm a zecea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- _____ -__deciziile nr. ___ xxx _____ din—19.03.2009 și—documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/01.09.2003 fără indicarea scadenței pentm a unsprezecea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/05.06.2003 cu scadența la 17.03.2003 pentm a doisprezecea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;

- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/05.06.2003 cu scadența la 16.06.2003 pentru a treisprezecea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/05.06.2003 cu scadența la 15.09.2003 pentru a patrusprezecea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/05.06.2003 cu scadența la 15.12.2003 pentru a cincisprezecea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/22.07.2004 cu scadența la 15.03.2004 pentru a șaisprezecea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/22.07.2004 cu scadența la 15.06.2004 pentru a șaptesprezecea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/16.08.2004 fără indicarea scadenței pentru a optsprezecea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/22.07.2004 cu scadența la 15.09.2004 pentru a nouăsprezecea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/22.07.2004 cu scadența la 15.12.2004 pentru a douăzecia creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/28.06.2005 cu scadența la 15.03.2005 pentru a douăzeci și una creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/28.06.2005 cu scadența la 15.06.2005 pentru a douăzeci și doua creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/28.06.2005 cu scadența la 15.09.2005 pentru a douăzeci și treia creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;

- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/22.07.2005 fără indicarea scadenței pentru a douăzeci și patra creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/28.06.2005 cu scadența la 15.12.2005 pentru a douăzeci și cincia creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/14.11.2006 cu scadența la 15.03.2006 pentru a douăzeci și șasea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/14.11.2006 cu scadența la 15.06.2006 pentru a douăzeci și șaptea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/14.11.2006 cu scadența la 15.09.2006 pentru a douăzeci și opta creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/14.11.2006 fără indicarea scadenței pentru a douăzeci și noua creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/16.08.2004 fără indicarea scadenței pentru a treizecilea creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/14.11.2006 cu scadența la 15.12.2006 pentru a treizeci și una creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/05.02.2007 cu scadența la 15.03.2007 pentru a treizeci și doua creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- _____ - deciziile nr. xxx din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/05.02.2007 cu scadența la 15.06.2007 pentru a treizeci și treia creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere;
- deciziile nr. aaa din 19.03.2009 și documentul de individualizare a sumelor de plată decizia nr. xxx/17.07.2007 cu scadența la 15.09.2007 pentru a treizeci și patra creanță accesorie reprezentând majorări de întârziere.

în ceea ce privește documentele de individualizare a sumelor nu se indică data scadenței tuturilor creanțelor principale: decizia nr.

xxx/16.10.2001; decizia nr. xxx/01.09.2003; decizia nr. xxx/01.09.2003; decizia nr. xxx/16.08.2004; decizia nr. xxx/22.07.2005; decizia nr. xxx/14.11.2006; decizia nr. xxx/16.08.2004.

Prin decizia nr. .../06.08.2009 emisă de către pârâta DGFP Arad a fost respinsă contestația administrativ fiscală a reclamantului împotriva deciziei nr. xxx/20.03.2009 privitor la achitarea din august 2007 până la 28.11.2007 a debitelor principale în sumă totală de 60.000 lei, sumă ce stingea debitele scadente până la 17.03.2003 și, respectiv 04.11.2003 și a modului astfel de calcul al dobânzilor, argumentele reclamantului fiind respinse ca neîntemeiate considerându-se că decizia de impunere contestată este legală și temeinică.

Prin decizia civilă nr.... din 27.04.2011 Curtea de Apel Timișoara a trimis cauza spre rejudecare reținând că se impune administrarea probei cu expertiza fiscală avându-se în vedere scadența fiecărei obligații principale cât și situația plăților efectuate de către reclamant stabilind în același timp și verificarea apărărilor pârâtelor în sensul că termenul de prescripție a fost întrerupt prin emiterea somației cât și a titlurilor executorii din 2006 în contextul în care aceste acte fiind atacate pe cale contestației la executare au fost menținute prin sentința civilă din 15.08.2007.

Prin acțiune cât și prin contestația administrativă reclamantul a invocat prescripția dreptului organului fiscal de a stabili accesorii pentru perioada 2001- 2003.

Cu privire la lipsa calității procesuale pasive a Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad susținând că organul competent fiind în această situație Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, instanța reține că nici nu se pune problema ca această pârâtă să aibă calitate procesuală raportat la acest capăt de cerere și nici reclamantul nu a susținut aceasta, pârâta susținând în mod nefondat aceasta.

Cu privire la excepția prescripției invocată de reclamant.

Este adevărat că potrivit art.91 alin.1 din OG nr.92/2003, Codul de procedură fiscală dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel iar conform alin.2) termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art_23, dacă legea nu dispune altfel.

în același timp art.92 alin.1 lit.a stabilește că termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune iar dispozițiile OG nr.92/2003 se completează cu dispozițiile Decretului nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă care la art. 16 alin.1 lit.c prevede că prescripția se întrerupe printr-un act începător de executare.

Tribunalul reține că accesoriile au fost calculate pentru anul 2001 cel mai devreme or termenul de 5 ani conform dispozițiilor legale precitate începe să

curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor deci de la 1 ianuarie 2002 iar termenul de 5 ani s-ar fi împlinit la 31 decembrie 2006.

Or în condițiile în care împotriva reclamantului s-a început executarea silită conform somației și titlurilor executorii emise în anul 2006 termenul de prescripție care a început să curgă împotriva organelor fiscale s-a întrerupt ținând cont și de faptul că prin sentința civilă nr.6059 din 15.08.2007 pronunțată de Judecătoria Arad a fost respinsă irevocabil contestația la executare contra acestor acte începătoare de executare impunându-se a concluziona că dreptul organului fiscal de a stabili accesorii pentru perioada arătată nu este prescris, excepția fiind respinsă în consecință.

Pe fond.

Tribunalul conformându-se în baza art.315 din Codul de procedură civilă din 1865 dispozițiilor instanței de control judiciar a procedat la administrarea probei cu expertiza fiscală.

Conform raportului de expertiză efectuat de un singur expert, f.113 s-a stabilit în sarcina reclamantului obligații accesorii în quantum de 14924 lei avându-se în vedere scadența fiecărei obligații principale cu luarea în considerare a plăților efectuate voluntar de către reclamant.

Ulterior prin răspunsul la obiecțiunile reclamantului, f. 135 expertul recalculând obligațiile accesorii a redus valoarea acestora la suma de 13142 lei.

Considerând că expertul nu a răspuns în mod neechivoc la obiectivul dispus de instanță reclamantul a solicitat încuviințarea unei noi expertize cu trei experți și pentru a se pronunța clar și neechivoc asupra obiectivului de stabilire a quantumului obligațiilor accesorii avându-se în vedere scadența fiecărei obligații principale raportat la data comunicării fiecărei decizii de impunere.

Prin încheierea din data de 3.07.2012 instanța a încuviințat efectuarea unei noi expertize considerată necesară pentru lămurirea cauzei sub toate aspectele.

Această nouă expertiză a stabilit în concluziile prezentate prin raportul de expertiză că reclamantul datorează obligații accesorii de plată în quantum de 9185 lei dacă se consideră că plățile efectuate de către reclamant sting obligații începând cu data de 15.03.2001 și în quantum de 7804 lei dacă se consideră că aceste plăți sting obligații începând cu data de 15.03.2002.

Ulterior prin răspunsul la obiecțiunile părților experții și-au menținut punctul de vedere inițial exprimat prin raportul de expertiză.

Tribunalul consideră că obligațiile accesorii datorate de către reclamant având în vedere concluziile raportului de expertiză fiscală cu trei experți sunt în quantum de 7804 lei.

Având în vedere perioada lungă de timp pentru care organul fiscal a calculat obligații accesorii sunt incidente:

1. pentru perioada 1.01.2000- 1.01.2002. OG nr.73/1999 care stabilește potrivit art.63 alin.1 contribuabilii care realizează venituri din activități independente și din cedarea folosinței bunurilor sunt obligați să efectueze plăți anticipate cu titlu de impozit, în baza deciziei de impunere emise de organul fiscal competent, exceptându-se cazul reținerilor la sursă. Iar conform alin.2 plățile

anticipate se stabilesc de organul fiscal unde se află sursa de venit, pe fiecare categorie de venit și loc de realizare, luând ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul efectiv realizat în anul anterior.

2. pentru perioada 1.01.2002-31.12.2003. OG nr.7/2001 care stabilește potrivit art.65 alin. 1 că impozitul pe venitul anual global datorat este calculat de organul fiscal în raza căruia își are domiciliul contribuabilul ori de alte organe stabilite prin hotărâre a Guvernului, după caz, pe baza declarației de venit global, prin aplicarea cotelor de impunere asupra venitului anual global impozabil, determinat în condițiile prezentei ordonanțe. Iar alin.2 prevede obligația organului fiscal de a emite o decizie de impunere prin care se stabilește impozitul anual datorat pentru anul precedent. În același sens art.66 alin. 1 stabilește obligația contribuabililor de a efectua plăți anticipate cu titlu de impozit în baza deciziei de impunere.
3. pentru perioada 1.01.2004 până în prezent. Legea nr.571/2003, Codul fiscal care prevede la art.82 contribuabilii care realizează venituri din activități independente,... sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă. Iar conform alin.2) plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii.

Din adresa nr. ... din 27.10.20.. emisă de AFP Arad rezultă că decizia de impunere pentru plăți anticipate pentru anul 2001 emisă la data de 31.08.2001 nu a fost comunicată reclamantului aspect confirmat și de celelalte înscrisuri de la dosar.

Toate celelalte decizii de impunere pe următorii ani au fost comunicate reclamantului, astfel că acesta a contestat obligațiile accesorii raportat la acele decizii de impunere necomunicate.

După cum rezultă din actele normative incidente și arătate mai sus atât OG nr.73/1999 cât și OG nr.7/2001 și Legea nr.571/2003, Codul fiscal prevăd obligația contribuabililor care realizează venituri din activități independente ca în cazul reclamantului să efectueze plăți anticipate în cursul anului pentru veniturile realizate , plăți efectuate în baza deciziei de impunere emisă de către organul fiscal iar această decizie urmând a fi comunicată contribuabilului în cauză, moment de la care produce efecte juridice față de destinatar.

Astfel Tribunalul reține că deși organul fiscal era obligat să comunice reclamantului decizia de impunere pentru plăți anticipate pentru anul 2001, obligație îndeplinită pentru anii 2002 și următorii, pentru ca aceasta să producă

efecte juridice față de reclamant, după cum rezultă fără echivoc din actele de la dosar, decizia aferentă anului 2001 nu a fost comunicată.

Este adevărat că potrivit art.119 alin.1 din OG nr.92/2003 pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere iar conform art. 120 alin.1 dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

În primul rând instanța reține că deși perioada de calcul a accesoriilor în litigiu se situează pentru anul 2001 înainte de intrarea în vigoare a OG nr.92/2003, Codul de procedură fiscală, decizia de calcul a accesoriilor este emisă sub imperiul acestui act normativ și ca atare trebuie să îndeplinească aceste exigențe, astfel că decizia de impunere pentru plăți anticipate pentru anul 2001 nefiind comunicată reclamantului nu putea să conducă la producerea de efecte în ce privește calculul scadenței de plăți anticipate cu titlu de impozit iar neplata la scadență să atragă majorări de întârziere în sensul dispozițiilor legale precitate.

Din raportul de expertiză fiscală efectuat de trei experți în ipoteza în care nu se au în vedere deciziile de impunere aferente anului 2001 necomunicate reclamantului și pentru care instanța consideră că nu pot produce efecte în sensul de calculul scadenței de plată și care nu pot atrage majorări de întârziere, rezultă obligații accesorii stabilite în sarcina reclamantului de 7804 lei, quantum însușit de instanță și avut în vedere la soluționarea prezentei pricini conform dispozitivului.

Suținerea experților în sensul că deciziile chiar necomunicate pot fi avute în vedere la stabilirea obligațiilor de plată de către contribuabili prin raportare la obligațiile de plată din ultimul trimestru al anului precedent nu pot fi primite fiind contrare dreptului contribuabilului de a fi informat și de a i se aduce la cunoștință toate obligațiile fiscale stabilite în sarcina sa de către organul fiscal și deoarece suma stabilită de 9185 de lei ca obligații accesorii cu luarea în considerare a deciziilor necomunicate și neaduse la cunoștința reclamantului nu poate fi avută în vedere.

Apărările părților raportate la decizia atacată nu pot fi primite în sensul preconizat de către acestea în condițiile în care reclamantului nu i s-au comunicat deciziile de impunere pentru plăți anticipate aferente anului 2001.

Astfel că prin decizia nr. .../06.08.2009 a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad s-a apreciat eronat că organul fiscal a calculat corect obligațiile fiscale accesorii ale reclamantului prin luarea în considerare și a deciziilor necomunicate care nu pot produce efecte având în vedere cele arătate mai sus.

În consecință, în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, va admite în parte acțiunea în contencios administrativ și va anula în parte decizia nr. .../06.08.2009 a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Arad, precum și va anula în parte decizia nr. xxx/20.03.2009 referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și va constata obligații de plată accesorii în cuantum

de 7804 lei datorate de reclamant stabilite conform expertizei efectuată de trei experți și anulează obligațiile de plată pentru diferență din decizia de impunere.

în baza prevederilor art.274 din Codul de procedură civilă din 1865 va obligă pârâta DGFP Arad ca fiind căzută în pretenții la plata sumei de 5254,3 lei cheltuieli de judecată reprezentând onorar de experți și taxa judiciară de timbru către reclamant.

Pentru aceste motive

în numele legii

H o t ă r ă ș t e

Respinge excepția prescripției.

Admite în parte; acțiunea formulată de reclamantul Xxx contra pârâtelor AFP Arad și DGFP Arad pentru anulare acte administrativ fiscale.

Anulează în parte decizia nr..... din 6.08.2009 emisă de **DGFP** Arad și anulează în parte **decizia de impunere nr. xxx** din 20.03.2009 emisă de **AFP** Arad.

Constată obligații de plată accesorii în cuantum de 7804 lei datorate de reclamant stabilite conform expertizei efectuată de trei experți și anulează obligațiile de plată pentru diferență din decizia de impunere.

Obligă pârâta DGFP Arad la plata sumei de 5254,3 lei cheltuieli de judecată către reclamant.

Recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 12.03.2013.